

Dostum Sanmışım

– hanife duman · 23 řubat 2014

bir başka yakıyor bu gece canımı
dostum bildiğim canım dediđimin ihaneti
bir bařka parçalanıyor bu akřam yüređim
ne sevdalara kaldı inancım
ne de dostum bildiklerime güvenim
sordum kendime günlerce
defalarca defalarca
ağladım ağladım küstüm hayata
ama dostum diye
kimselere sarılamadım
kalmadı dost bildiğime bile inancım
ben bunları hakedecek
ne yaptım Allahım ne yaptım
tertemiz kalbimle
onları dostum sanmıştım
yanılmışım yanılmışım

sođudum hayattan yařamdan
bıktım bıktım usandım
kimsenin hayatına olmaz ki zararım
peki ama ben bunları hakedecek
ne yaptım Allahım ne yaptım
her yüzü güleni dostum diye aldandım
pişmanım Allahım çok pişmanım

ah etmedim kimselere bu güne kadar
insan her yüzü güleni dostum diyemi sever
kalbi temiz insaların başı
iyi niyetli olmaktanmı derde girer
anladım ki dost bildiğim insanların
başkaymış oysa onların niyeti
kalbime saplandı iki ucu keskin hançeri
böylemi olmalıydı dostluğun diyeti

gözyařlarım dinmiyor sabahtan akřama kadar

şimdi canımı yakanlar ahımı çok aldılar
akan her damla gözyaşlarımın
hesabını sorsun yaratanım onlardan
beni hayattan yaşamaktan
soğuttular soğuttular
dostum bildiğim düşmanlar

HANİFE DUMAN